

Kjære salukivenner!

Nå nærmer det seg jul og ny utgave av Mynden. Før vi vet ordet av det så er det vår igjen og jeg gleder meg allerede. Jeg vet at noen av dere er svært glade i vinteren og alle de nydelige turene som dere kan ha sammen med salukiene på ski. Her på vestlandet, hvor 10 grader og vannrett regn er mer regelen enn unntaket så kjenner jeg meg som ørkensalukien. Jeg liker best væskeinntaket gjennom munnen og ikke gjennom huden. Nå skal det sies at det våte elementet her på vestlandet absolutt gjør seg gjeldende om sommeren også, men da er det gjerne et par grader varmere. Så kos dere på ski, her har vi gått i hi.

Arbeidet i salukiutvalget derimot foregår med stor styrke. Nå holder vi på å forberede salukispesialen 2020 og vi presenterer bildet som skal bli logo, bilde av dommeren vår med kommentar og en invitasjon til dere alle. Vi håper at så mange som mulig har anledning til å komme slik at vi kan beundre våre vakre hunder, treffe kjente og utveksle siste nytt på salukifronten- en sommerfest med andre ord. For å hygge oss litt med minner fra forrige spesial så spurte vi Andrea ved utstillingsringen om et koselig minne, og vi presenterer noen stemningsbilder. Kos dere med det.

Over flere år har vi samlet informasjon og bilder i et salukiarkiv. Dette er et arbeid som dokumenterer historien vår og hvor vi har tilgang via hjemmesiden. På grunn av ny teknologisk utvikling er det nå et absolutt behov for å skifte webplattformen slik at vi kan verne om arkivet vårt og fremdeles ha muligheter til å utvikle det. Siden dette kommer til å utgjøre en stor kostnad har salukiutvalget sendt søknad om midler til

Norsk myndeclubb. Vi håper at myndeclubben også ser verdien i dette arbeidet og velger å støtte oss økonomisk.

Nå er vi fem personer i salukiutvalget som arbeider for salukien og salukieierne, protokollmessig skal vi være 7 personer. Vi benytter derfor anledningen nå til å minne om valget til våren og håper at det er noen av dere som kan tenke dere å delta sammen med oss? Vi har det ikke så aller verst, til tider er det faktisk ganske gøy også, interessant er det i hvert fall.

Vi har alle interesse for salukien og dens helse og i denne Mynden får dere lese en artikkel av Ingunn Solberg Eriksson om hypersensitivitetsreaksjoner i fjeset til salukien. Dere får også høre om hvordan Benedicte Tuft Aasen, som nå er en erfaren salukieier, fikk sin første saluki og vi får en stemningsrapport med noe resultater fra myndeclubbens høstutstilling i Drammen. Det har nettopp vært Dogs4all og vi hører fra en vestlending hvordan reisen til en slik utstilling arter seg. Vi oppdaterer dere selvsagt på våre nye championer og importer og vi får en artikkel om årets lurecoursingssong. På grunn av mye stoff i dette nummeret, kan vi i neste nummer i tillegg friste med et innlegg om ulike salukityper og utgangspunktet for hvordan våre salukier ser ut i dag. Dette håper vi både er opplysende og interessant. Det er bare å glede seg til vår mynden.

Det gjenstår å ønske dere alle en riktig god jul og et godt nyttår og så gleder vi oss utrolig mye til å se dere igjen både på lurecoursingbanen, ved utstillingsringen eller andre arrangement som de vakre myndene våre deltar på. Opplever dere noe som dere vil dele så skriv gjerne til inedyng@bkkfiber.no så formidler vi det til alle gjennom Mynden. ●

Mitt beste minne fra salukispesialen 2019!

Av Andrea Haugland.

Den 1. Juni 2019 dro jeg og Cocktail til Borrehaugene for å delta på salukispesialen. Vi er alltid med på den, for der kan Cocktail også få vist seg fram i ringen og det er stas! Vi kom dit litt før 09, vi hadde aldri vært der før, og været var ikke på topp.. Men da jeg kom ut av bilen og fikk se de flotte omgivelsene Borrehaugene har å by på, ble jeg straks mer positiv. Det å finne salukiringen, og se Ann Kristin, Joanna, Ragne, Bente og Ine styre og stelle for at alle skal få en fin spesial, og se alle de menneskene og hundene som stiller opp på denne dagen, også mange som ikke deltar på andre utstillinger, det er gøy. Og derfor er det det minne jeg vil trekke fram fra spesialen! Alle de flotte menneskene og hundene som er med, det er det som gjør dagen verdt å huske.

Minner fra salukispesialen

Deltagere:

Ikke lett å følge med hele tiden

Doble briller:

Camilla kjører doble briller for å virkelig få med seg alt

Følger med:

Vakre hunder, det er ikke bare folkene som følger med på det som skjer

Spranget:

konsentrert eier i firsprang for å få frem de vakre bevegelsene på en vakker hund

Utsiktspunkt:

Noen har funnet en perfekt sitteplass med god utsikt

Lunch:
Smilende Bente ved
lunchbordet, er det
klart snart?

Tilskuere:
Følger nøye med
i katalogen

Venter i buret:
Tålmodige hunder som
venter pent i buret sitt.

Oppstilling: konsentrert, ikke alltid
like lett å stille vakre salukier pent opp.
Ungjenta sitter like godt å venter litt

Myndeklubbens Løstutstilling

Høstutstillingen var lagt til Drammen Hundepark. Undertegnede, og mange med meg, syntes det var et meget godt gjennomført arrangement.

Det er alltid hyggelig å møte andre myndefolk, både nye og bekjente, og selvfølgelig alle de nydelige myndene våre. Det er alltid noe å lære av andre myndeiere.

På det personlige planet ble denne dagen ekstra spesiell, ettersom Hala Angel's Atif Midnight ble Best i rase, og nummer fire av alle rasene. Altså fjerde Best in show! Dette

til tross for at jeg stiller veldig lite, i forhold til mange andre. I par var Midnight og Hala Angel's Ana, «Guri». Deres kullbror Hala Angel's Adil Mr. Big fikk en bra plassering av alle hannhundene.

To av hans søstre var også med, i championklassen. Hans mor stilte i åpen klasse. Vi stilte også i oppdretter- og kom etter Johanna Engviks min Tera.

Alle som stiller håper på bra resultater, men denne dagen gikk det over all forventning hva angår min Midnight.

Resultater

Rasen vår Saluki gjorde det altså meget bra på Høstutstillingen til Myndeklubb, for bilder av de øvrige plasserte, se egen reportasje fra utstillingen, men nevner:

BIR, Cert, BIS 4 - Hala Angel's Atif Midnight
Eier: Bente H. Nystuen

BIM - C.I.B. NORDIC SE NO DK FI CH
WW-17 SEV-17 NORDV-18 DKV-18 NV-
18 Aziz Qitarah
Eier: Ingunn Solberg Eriksson

BIS-1 Veteran: S DK N UCH NVW-18
NORDVW-18 Michaelkors. Eier: Marie
Branden, Sverige

BIS-3 Junior: Dhawati Aisha Ramad
Eier: Ann Kristin Børsum

BIS-1 Unghund: Cinderella Av Min Tera Eier:
Anne Grethe Kleffegård
BIS-1 Bruksklasse: N PL UCH PLW-18 Ba-
diah Av Min Tera Eier: Joanna Engvik

BIS -1 Avlsklasse: Andromeda Av Min Tera
Eier: Joanna Engvik

BIS-2 Oppdrett: Min Tera
Oppdretter: Joanna Engvik

BIS-3 Par, Hala Angel's Atif Midnight og Hala
Angel's Ana

BIS-3 Junior: Dhawati Aisha Ramad

BIS-2 Oppdrett: Min Tera

BIS-3 Par, Hala Angel's Atif Midnight og Hala Angel's Ana

Hypersensitivitetsreaktion i ansiktet

Denne artikkelen ble først publisert i Salukibladet

Det siste året har jeg blitt kontaktet for råd av flertal salukiägare vars saluki fått "bubblor" på näsan. Vissa har kliat och spruckit till vätskande sår. Vissa har stannat som bubblor eller som en stor svullnad tills de till slut försvunnit, med eller utan behandling. Även om jag inte tagit prov på de saluki som haft dessa problem, så är jag ganska säker på att det är tal om hypersensitivitetsreaktioner. Här beskriver jag två former för hypersensitivitetsreaktioner; urticaria och eosinofil furunkulos.

Urticaria och angioödem

Urticaria (nässelfeber) och angioödem (svullnader på grund av vätskeansamling) är hypersensitivitetsreaktioner i huden, där immunförsvaret överreagerar mot stimuli som mediciner, vacciner, mat eller insektstick/-bett.

Symptom

Symptomen kommer plötsligt i form av svullnad, klåda och eventuellt röda utslag (urticaria). Om svullnaden går djupare, kallas det angioödem. Oftast uppstår det i huvudregionen. Urticaria kan dock uppstå på hela kroppen. Vid angioödem och svullnad i luftvägarna kan hunden få svårt att andas.

Orsak

Vid urticaria överreagerar immunförsvaret på något ämne. Histamin utsöndras från mastceller och det gör att kärlen i området utvidgas och släpper genom vätska som ger ödem. Vanligtvis försvinner symptomen i loppet av ett dygn. Oftast hittar man inte den utlösande faktorn.

Från veterinären...

Hypersensitivitetsreaktion

Av veterinär Ingunn Solberg Eriksson

Diagnostik

Diagnosen ställs vanligen på bakgrund av symptomen. Om man tar prov från huden kan man se att kärlen i området är utvidgade. Mikroskopi visar flera olika inflammationsceller, men vanligtvis inte eosinofila.

Behandling och prognos

En enda behandling med kortison brukar vara effektivt, antingen som en injektion eller i tablettform. Om hunden fått allvarlig angioödem och andningen hämmas, kan mer aggressiv behandling vara nödvändig. Det bästa är om man kan ta reda på vad som utlöste reaktionen, eftersom man då kan se till att det inte händer igen.

Prognosen är oftast god. Enstaka hundar får en mer allvarlig utveckling med anafylaktisk chock, vilket måste behandlas omedelbart. Det är dock synnerligen sällan det blir så allvarligt.

Eosinofil furunkulos

Furunkulos är en inflammation i hårsäckarna. Vid eosinofil furunkulos är inflammationen orsakat av en viss typ av inflammationsceller som kallas eosinofila. Åkomman är ovanlig, men ses oftast hos unga, vuxna hundar av medelstora till stora raser. Hanar och tikar drabbas lika ofta. Vissa studier visar att åkomman är vanligare i vissa årstider (vår/sommar). Symptomen kommer i loppet av 24 timmar efter att hundarna

har varit utomhus och blivit exponerade för det som utlöser reaktionen, oftast bara några timmar efteråt. Sannolikt är det en hypersensitivtetsreaktion på ett insektsbett, dvs att kroppens immunförsvar överreagerar mot insektsbettet.

Symptom

Symptomen kommer plötsligt, inom 24 timmar och ibland i loppet av några timmar. Hundarna får plötsligt bubblor i huden. Det vanligaste är att hunden får bubblorna på näsan, men de kan få det i hela ansiktet och mer sällan på andra ställen på kroppen. Ofta kliar dessa bubblor och klådan kan bli mycket intensiv. Hunden kan också uppleva smärta i området. Vissa individer påverkas allmänt, blir dämpade och äter dåligt. Några kan även få feber. Symptomen försvinner av sig själv i loppet av tre veckor, men rätt behandling förkortar besvären, samt dämpar klådan och smärtan. Obehandlat vill bubblorna oftast spricka och det blir öppna vätskande sår.

Orsak

Inte klarlagt, men man misstänker en hypersensitivtetsreaktion mot insektstick/-bett.

Diagnostik

Diagnosen ställs på bakgrund av information från ägaren, undersökning av utslagen, cellprov från området som man kollar på i mikroskop och eventuellt vävnadsprov (biopsi). Cellprov från huden visar flertal inflammationsceller av typen eosinofila, samt ett fåtal eller inga bakterier. Behandling med antibiotika (som ju bara hjälper mot bakterier) har därför ingen effekt.

Behandling och prognos

Behandlingen är kortison i form av tabletter i 2-3 veckor. Särskilt i början bör dosen vara hög. Bättring ses vanligen i loppet av ett dygn efter behandlingsstart. I enstaka fall uppstår en sekundär bakteriell infektion. Det ses då många bakterier på cellprovet man kollar på i mikroskop. I så fall kan antibiotika vara nödvändigt, men då som ett tillägg till kortisonbehandling. ●

Referenser

Hnilica Keith A: Small Animal Dermatology 3rd ed. Elsevier; 2011.
Guaguère Eric, Prélaud Pascal; A Practical Guide To Canine Dermatology: Italy: Kallianxis; 2008.
Foster Aiden, Foil Carol. BSAVA Manual of Small Animal Dermatology, 2nd ed. British Small Animal Veterinary Association; 2003.
Curtis C F, Bond R, Blunden A S, Thomson D G, McNeil P E & Whitbread T W (1995) Canine eosinophilic folliculitis and furunculosis in 3 cases. JSAAP36, 119-123.

På jakt etter meritter i Spania

Av Renata Ewa Goel. Foto: Erik Watz

Nå som dagene er mørke og korte, begynner vi å drømme om sol, sommer, og late feriedager. For den som er litt over gjennomsnittet utstillingsinteressert kan disse inkludere en reise på jakt etter nye titler og championater.

Og kanskje litt lengre syd enn innenfor Skandinavia.

World Dog Show 2020

Verdensutstillingen 2020 blir arrangert i Madrid, Spania, og jeg kan tenke meg at noen av dere skal dit. Å planlegge en reise til Spania for å kapre den gjeve tittelen Verdensvinner er spennende. Og på denne utstillingen kan man i tillegg vinne spansk championittel. Dette er en veldig "kort" vei til championat, man trenger "bare" å vinne CAC (spansk navn på cert) på Verdensutstillingen, eller to CAC på to av de tre utstillingene som arrangeres samtidig med World Dog Show. All info om disse utstillingene og reglementet finnes her: <https://www.wdsmadrid2020.com/index.php/en/>

Og hvorfor ikke starte noen dager tidligere og stikke innom Badajoz Int. på vei til World Dog Show? Denne utstillingen er ikke inkludert i denne spesielle avtalen om to CAC for championat, men en fin mulighet til å vinne et CACIB i Spania. Er man ivrig er det en Int. utstilling i Elvas dagen før Badajoz. Elvas ligger ett kvarter unna Badajoz, i Portugal, rett på andre siden av grensen. Altså mulighet for to CACIB i to land, bare noen dager før Verdensutstillingen! Dette kan bli en god start!

Spansk championat

Men det er også fullt mulig å oppnå spansk championat uten å ta "snarveien" på WDS.

Det ble stas å stille Tarah og Qaiser i parklasse i Sevilla. Det er ikke hver dag man vinner Best In Show Brace.

Det krever bare litt planlegging og et par feriereiser til den iberiske halvøya. Jeg skal prøve å forklare reglene, som ikke helt like til dem som vi er vant med hjemmefra.

Utstillingskalenderen til den spanske kennelklubben RSCE er ett godt utgangspunkt: https://www.rsce.es/es/?option=com_content&view=article&id=1394

Man melder på en utstilling gjennom spansk "DogWeb-system" som heter Lanca. Se lanca.es. Man kan også melde på gjennom doggie.com, og det er arrangøren som oppgir i PM-et på hvilken måte man melder på til utstillingen.

Klasseinndeling

Avhengig av hundens alder/meritter melder man på i klassene;

- Junior – du kan vinne Junior-CAC, men den teller bare til junior championat. Man kan selvsagt bli BIR fra denne klassen.
- Unghund, åpen og bruks – det er fra disse klassene man kan vinne CAC (cert) om man får excellent. Det deles bare ut ett CAC, ikke til vinnere av alle klasser, slik det er praktisert i flere andre land i Europa. Man kan ikke melde på til noen av disse klassene om hunden allerede er spansk champion.
- Champion – er for hunder som allerede er champion i Spania eller i et annet FCI land. Man kan ikke vinne CAC fra denne klassen.
- Veteran kan vinne Veteran-CAC, som bare er tellende til veteran championat.
- Det er også mulighet til å melde på en oppdretterklasse (minst tre stk i en gruppe) og parklasse. Begge klassene vises direkte i finaleringen, så det kan hende at det er flere oppdrettergrupper eller par av samme rasen å se i den store ringen.

Nummerlapper til utstillingen kommer enten på mail (bare to-tre dager før arrangementet, så her gjelder det å være tålmodig), eller man henter dem i sekretariatet utstillingsdagen. Jeg har møtt litt forskjellig praksis. Uansett blir alle utstillere registrert i sekretariatet ved ankomst, så man må beregne litt ekstra tid til dette.

Det er stor konkurranse på RSCE utstillingene. Vi var så heldig å vinne både BIR (Qaiser) og BIM (Tarah) og begge CAC (cert) på vårutstillingen 2019 i Madrid. Det er CAC fra nettopp denne utstillingen som er obligatorisk for spansk championat.

PM med oppmøtetid publiseres på arrangørens side 2-3 dager før utstillingen eller på lanca.es. Man må følge med.! Oppmøtetid ved ringen er oppgitt ganske nøyaktig, for eksempel kan bedømmelse av rasen begynne kl. 12.43. De fleste dommere holder oppgitt skjema, men det kan selvsagt bli en forsinkelse. Man må møte ved ringen i god tid.

Det er viktig å huske på at om man vinner BIR eller BIR junior/veteran er man pliktig til å vente til finaler. Forlater man plassen og ikke møter opp i sin gruppe, blir man fratatt meritene fra ringen.

Finaleringene er alltid store, med en pent dekorert pallplass. Det blir plassert tre hunder i hver gruppe, ikke fire, slik vi er vant med. Disse tre vinner flotte pokaler.

Finalene tar tid! Det kan være lenge å vente til gruppe 10 skal inn. Det startes med valper - gruppe for gruppe, junior tisper, junior hanner osv.

Mynder er ikke de mest populære rasene i Spania, og det gjenspeiles i påmeldingstall for våre raser. Det er ikke så stor konkurranse som i norden, så sjansene for CAC (cert) eller CACIB er mye større. Det kan være en vanskelig oppgave å vinne tre CACIB i tre

nordiske land, så jakten på et kan være grunn nok til å oppsøke en spansk internasjonal utstilling. Unntakket er Punto Obligatorio utstillingene. For da kommer det folk med hunder fra både Frankrike og Portugal.

Reglene for spansk championat - SP UCHtil

- Man trenger å vinne 4 x CAC under minimum tre forskjellige dommere.
- Ett av disse CAC må være vunnet på Championship Show, såkalt Punto Obligatorio utstilling, som arrangeres av RSCE bare to ganger hvert år (en i vår og en i høst). Eller på en nasjonal rasespesial (monografica) en gang i året. Sted og tidspunkt endres hvert år.
- I tillegg til disse fire CAC trenger man å få Excellent på ett av disse tre Punto Obligatorio utstillingene. Og den må være tildelt på en annen utstilling enn der man har vunnet CAC.

Med disse reglene betyr det at det er maks tre hannhunder og tre tisper som kan oppnå spansk championat hvert år.

- Det er også obligatorisk å ta en DNA-prøve (svaber) på hunden for å få godkjent championat. Dette gjøres på en utstilling arrangert av RSCE (ett av de to Punto Obligatorio). Det tar noen uker/måneder etter at prøven er tatt til man får krav (på mail) om betaling for denne (ca. 48 Euro). Når den er betalt kommer det "beviset" på mail til eieren av hunden.

Reglene for Grand Champion i Spania - SP GCH

- Spansk championat allerede godkjent av RSCE
- 4 x CACIB vunnet for minst tre forskjellige dommere. Ett av disse cacibene må være vunnet på en av de to Punto Obligatorio RSCE utstillingene.

I skrivende stund er denne duoen nesten ferdig med spansk championat.

Det er ganske gøy å være på utstilling i Spania. For dette er ikke bare en hundeutstilling, dette er en familiefest. Det kommer hele familier med barn og bestemor fra byen for å se på de forskjellige hunderasene. De vil gjerne hilse på hunder og så spør de pent om de får lov til å ta bilde. De er med og ser på finaler, og klapper, og heier på sine favoritter.

Det er det bare å starte med planlegging. Oppskriften ligger øverst. Lykke til og kanskje vi sees!

NEW SPANISH, PORTUGUESE & IBERIAN CHAMPION

INTERNATIONAL CHAMPION
NORWEGIAN CHAMPION
SWEDISH CHAMPION
SPANISH CHAMPION
PORTUGUESE CHAMPION
IBERIAN CHAMPION

ROSTOCK JUNIOR WINNER 2015
PORTO WINNER 2018
LATIN WINNER 2019
MALAGA WINNER 2019
SUN COAST WINNER 2019

DABKA'S QAISER

SIRE: C.I.B. NORD CH, DK CH, NO JW-13, NORD W-13, FI W-13,
NO W-14, NORD W-14, ESH-15, NORD W-15, SE W-16,
NO W-18, SE W-18, WW-18, NO W-19 **QIRMIZI OVATION**

DAM: C.I.B., DK CH, SE CH, SK CH, SL CH **DABKA'S IZZIE**

Proud owners: Renata Ewa Goel & Erik Watz

Nye Norske Championer

- El Hamrah Negatraz-shir
 - Sharwassim Caleb
- Dhawati Ujala Lamiah
 - Dahaqin Faarisun
- Hisilome's Morgaine
- Badavie Prince Charming

Nye Importer

- Lags Latifha Lionell, Import Sverige
 - Dabka's Xindy, Import Sverige
- Al Wathba Hanon Jamil, Import Sverige
 - Djelal Ibn Djoser, Import Sverige
- Kenaiteen Marrero, Import Storbritannia

Se hjemmeside <http://www.saluki-norway.com/> for utfyllende informasjon om hundene

Lurecoursing

av Ann Kristin Børsum

Årets LC-sesong er over, i 2019 har det vært 7 aktive norske salukier på coursingbanen! Sesongen fikk en brå slutt da høstprøven måtte innstilles, samt at norske hunder fikk startnekt i andre nordiske land, pga av sykdomsutbruddet blant norske hunder. Før årets siste norske prøve hadde vi 3 salukier som sto for det norske championatet.

- Mwindi Zibiah, eier Linn Marie Dyrseth
- Sinaxs Deema, eier Johnny Bauer
- YazYasirah's Ayishah, eier Ann Kristin Børsum

Vi ønsker dem lykke til i sesongen 2020 i jakten på det siste certet.

Som sagt kun 7 aktive salukier på LC i år, det er derfor gledelig at 4 nye salukier har fått lisens i løpet av 2019, og vil starte sin karriere i 2020.

- Knightellington Ebrisimi, eier Bente Waldal og Jon Arve Wålberg
- Noor Inca Spiced Irish, eier Kristin Roaas
- Noor Inca Coffee Chaser, eier Kristin Roaas
- Dhawati Aisha Ramad, eier Ann Kristin Børsum

Ingen norske salukier deltok på årets EM, men vi har store forhåpninger til at flere blir med oss til EM i 2020. Det arrangeres i Ungarn 01-03. Mai.

Ann Kristin

Mestvinnende saluki på NKK utstillinger 2019

Rios

C.I.B., NORD CH, DK CH, FI W-2013,
NO JW-2013, NORD W-2013, NO W-2014,
NORD W-2014, ESH-2015, NORD W-2015,
SE W-2016, NO W-2018, SE W-2018,
WW-2018, NO W-19

**Qirmizi
Ovation**

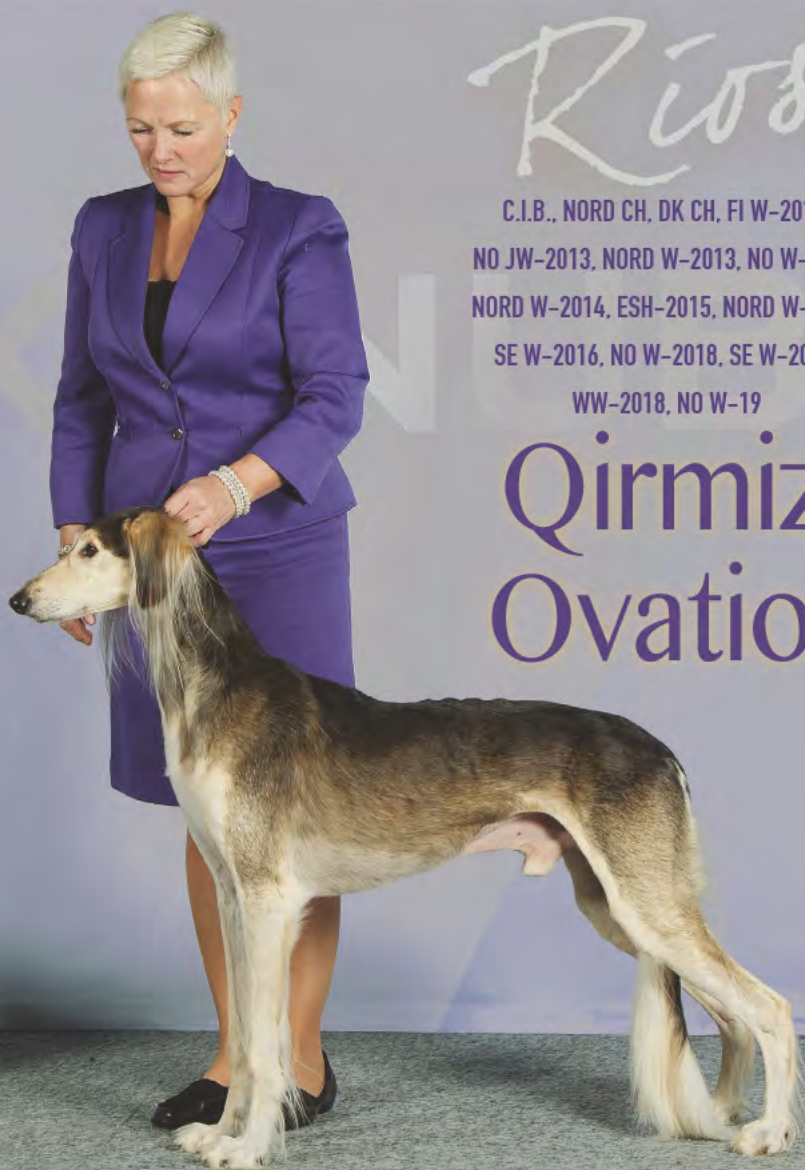

PHOTO: L. Böös, AD: Renata E. Goel

Bred and owned by Qirmizi Salukis
Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson

En vestlending våger seg over fjellet- utstillingsfristelsen var for stor, vi dro til Dogs4All

Nå har det seg slik at det å bo på vestlandet også innbefatter at de fleste utstillingene er på østlandet. Når det er sommer så er ikke dette så avskrekkende, men på vinterføre hvor fjellet virker uoverkommelig og veien opp dit består av is, vannrett regn og slapseføre så er det ikke alltid så lett å være iboende pinglete. Det er likevel en kjensgjerning at utstillingshobbyen og ønsket om å treffe alle de andre hyggelige salukivennene gjør at den pinglete adferden bare må legges til side. Når jeg i tillegg får tilbud om at «tantehjelpen-min søster» tilbyr seg å være med så er saken klar- vi reiser. Gode vinterdekk, men likevel en bil som ikke er stor nok til hundeburene slik at hundene må sikres på andre måter og totalt pakkekaos gjør at fasilitetene ikke er de beste på overfarten. Her må jeg likevel gjøre oppmerksom på at hundene alltid har førsterett og tykke dyner og pledd utgjør et deilig underlag og et lunt rede bak i bilen.

På radioen gikk de ut og advarte mot svært glatte veier, noe vi også definitivt oppdaget. Vi hadde antagelig lagt i vei før saltebilen hadde utrettet magi og bilen oppførte seg som en nisseslede med to julenisser i forsetene. Vi hamstret pepperkaker på vossevangen for å understreke stemningen.

Heldigvis kom vi over velberget med mange hundeluftestopp og rikelig med takeaway-kaffe. Siden forsetejulenissene stort sett starter GPS-en og kjører til det står mål, så var gleden stor da vi oppdaget skiltet med Hønefoss. Her har undertegnede en datter som går på folkehøgskole i år og gjensynet var både overraskende, lite planlagt og gledelig. Min datter var allerede klar til jul med grønt hår som ble komplettert med en stilig reinsdyrhårbøyle fra tante Anne.

Målet var Oslo Moxy hotell, et hotell som ikke ligger så langt fra Lillestrøm. Det var utrolig deilig å komme frem og iføre seg ullkosedress og innta hotellsengen. Siden vi pr.

definisjon befant oss på østlandet, og østlandet pr. definisjon skal ha et kaldere klima enn vestlandet så var våre to salukier pakket inn i de tykkeste vinterdressene og vovvene og jeg tok kveldslufting iført ull og parkdresser i ganske mange plussgrader. Ifølge tante hjelpen fikk jeg dermed kallenavnet moxygnomen.

Det er noe eget å delta på så store utstillinger. Det er nærmest med ærefrykt vi kommer frem og ser de store hallene, alle menneskene og ikke minst kjente og kjære med sine hunder. Jeg elsker det. På fredag var det anmeldte 48 salukier og på lørdag skulle det være 45 stykker. Tenk at jeg i to dager bare skulle nyte vakre hunder og godt selskap. Jeg koste meg glugg.

Selv om ambisjonene ikke var så store (eller det er ikke helt sant- for det er alltid gøy å vinne) så kjente jeg på nervøsiteten da jeg skulle i ringen. Salukiselskapet besto av et stort antall aldeles vakre hunder. Begge guttene mine ble belønnet med Exc. og CK begge dager i dette eksklusive selskapet. På lørdag ble også Marvin nummer tre i Championklassen. Jeg er så stolt av dem.

Nå har det seg slik at jeg har klart å «grine» meg til to hannhunder uten å tenke på utstillingskonsekvensene som egentlig er et luksusproblem. Begge to er championer. Det vil si at jeg ikke kan handle begge to samtidig og jeg klarer ikke å bare melde på en til utstilling for da vil det jo være urettferdig for den andre vakre vovven min som ikke blir anmeldt. Det er nå salukinorge virkelig viser at vi er mange som unner hverandre godt. Karianne og «onkel» Kenneth handlet Marvin for meg og de gjorde det med stil. Tenk at jeg kjenner så gode handletere som i tillegg stiller opp for meg og hjelper til. De får virkelig frem det beste i gutten min. Tante Anne tok et nydelig bilde hvor du ser kommunikasjonen mellom Marvin og «onkel» Kenneth som handler ham. Jeg blir helt rørt. Den sorte banditten, Mokasin, som er så høy på seg selv og raskt kan finne på å bite i utstillingsbåndet, hoppe og danse, måtte fint avfinne seg med å gå med mor selv. Jeg er ikke i nærheten så god handler som mine

salukivenner, men det herlige er at de deler sin kunnskap. Det er så utrolig gøy å diskutere og vurdere hva som kan gjøres bedre, hvordan det kan gjøres bedre og ikke minst se at det fungerer når jeg forsøker det ut. Jeg er dere evig takknemlig. Det ordnet seg til og med slik at jeg ble tiltrodd å handle en av Ragne sine hunder også, jeg føler meg beæret.

Shoppingområdet er noe for seg selv. En hel hall full av stands med kjekke hundeting. Kjempespennende. Nå skal det i denne sammenhengen sies at tante Anne gikk mer amok enn meg og våre salukier fikk nye leker så det monnet, refleksutstyr til mørke kvelder og ikke minst nye badekåper. Det kommer vel med når guttene har dusjet og er frostige. Da kan de altså nå iføre seg hver sin badekåpe før de etter hvert med litt tørrere pels kan trekke inn i ullgenserne sine. Jeg klarte å beherske meg med å «bare» kjøpe ny vannskål og en del hermetikk som det var messetilbud på. Vi kom også over et skilt hvor det var mulighet for å ta julebilde av de håpefulle vovvene- og hva er ikke mer naturlig enn å forsøke det nå når barna er voksne og flyttet ut for å studere. Ikke så lett å lage julekort med dem som motiv nå når de er spredd for alle vinder. Tror ikke at de hadde synes at det var så stas lengre heller.

Nå tror jeg ikke at Marvin og Mokasin synes at det var videre stas heller for tante Anne

måtte ta frem alle triksene i boken for å fange oppmerksomheten lenge nok til et bilde.

Takeaway skal en ikke kimse av og det er ikke noe som smaker bedre enn å rigge seg i hotellsengen med verdens beste fiskegrateng og pinnekjøtt når utstillingsdagen er over og hundene har fått mat.

Det er luksus det. Er det noe vi er gode på så er det å bo på hotell- og ja, det var takeawaykake til dessert.

Når bilen ikke har plass til hundeburene så skal hundene egentlig ligge pent på hundeteppene sine på gulvet. Det skjer selvsagt

ikke. Fire stykker i hotellsengen kan til tider bli temmelig trangt og spesielt siden to av dem har fire lange spisse føtter hver som på en underlig måte overtar hele sengen. Det spesielle med salukier er at de kan være en bitte liten sammenkrøllet ball i et hjørne for så å bli svære monstre som har en overflate på flere kvadratmeter. Jeg må likevel innrømme at det er herlig å våkne midt på natten og ha en deilig snute inntil kinnet. Nå skal det også sies at jeg måtte knipse et bilde da jeg våknet opp

til den andre enden temmelig nær fjeset. Det var ikke like stilig.

Alle som har saluki kan vel egentlig skrive under på at disse hundene kommuniserer veldig tydelig. Det er spesielt et minne fra turen som står helt klart for meg og det er da Marvin skjønte at han skulle kle på seg for å gå i bilen og kjøre til hallene i Lillestrøm fremfor å ta dypdykket i dynene på hotellet. Et ubetalelig blick samt at en 26 kg tung saluki plutselig veide et tonn. Jeg kan også krydre med et aldri så lite utstillingsblikk fra den sorte banditten i buret på utstillingen som virkelig gjør det helt klart at han kjeder seg og vil ut for å delta i aktivitetene. Er det rart at jeg elsker rasen saluki? Det blir ingen andre for meg.

Utstillingshelgen ble toppet med at en vakker saluki vant gruppen og gikk videre til BIS showet. Tenk at vi er representert i det øvre sjiktet. Vi satt ringside og heiet og jeg innrømmer at jeg kom med et utrop høyt og tydelig da de leste opp salukien som gruppevinner. Det er en vakker rase og mine erfaringer er at det er herlige mennesker som eier disse vakre dyrene også.

Tusen takk for oss, vi har hatt en nydelig helg sammen med dere alle. Vi sees igjen til neste år.

Hilsen tante Anne og meg, Marvin og Mokasin.

Min første saluki

Jeg var egentlig en Grand Danois jente, og fikk min egen i 1996, men da min erfaring med disse ble at de av helsemessige årsaker døde i en alder av henholdsvis 5 og 6 år, gikk jeg i tenkeboksen.

Jeg var først og fremst på jakt etter en sunn rase, som levde lenge, men også en stor en (og til utstilling). Etter å ha studert, lest og grunnet lenge, falt valget på Salukien. I dag, som evig forelsket Saluki eier, tenker jeg tilbake at det ikke først og fremst var hvor vakker Salukien er som gjorde at jeg ønsket meg en Saluki. For det var rasebeskrivelsen om hvordan Salukien er i gemytt og vesen som tiltalte meg i første omgang. Nå derimot er noe av det aller

vakreste jeg vet en Saluki i fri utfoldelse i skog og mark, eller aller helst på et stort jorde!

Jeg var virkelig heldig med min første Saluki, N DK UCH Ari Av All Sighthounds, til daglig Philip, som vi var så utrolig lykkelig over å få med oss hjem i 2005.

Han var fra første Saluki kullet til Eva og Tollak Skogland, etter Shafaq Nicole Effate og Shafaq Mozart Melodie. Han gjorde det meget godt i utstillingsringen og det var utrolig gøy! Men mest av alt var han som de fleste hunder et betydningsfullt familiemedlem. Det jeg hadde lest om Saluki før jeg fikk en var at den kunne være utfordrende med tanke på innkalling. Dette gjorde meg ekstra fokusert på nett-

opp dette. Det var foruten sosialisering hovedprioriteringen min og det er jeg glad for, for at Salukien får løpe fritt et jo absolutt et must.

Saluki er ikke for hvem som helst, den er veldig glad i flokken sin og det kan oppstå utfordringer i forhold til å la den være alene hjemme en hel arbeidsdag hver ukedag. Det fikk vi også erfare. Det var smertefullt å oppleve hvor utfordrende dette til tider ble. Så løsningen etter noen år ble at han selvfølgelig fikk bli med på jobb. Da var han kjempe fornøyd!

Jeg pleier å si at en Saluki eier seg selv, den forventer en viss service og aller helst en egen butler. Jeg er virkelig glad jeg var erfaren hundeeier før jeg fikk gleden av en Saluki i hus, slik at jeg visste å likevel tillate meg å stille noen forventninger til den.

Vår vakre Philip var fantastisk, han trodde alle våre venner og familie kom på besøk bare til ham! Simpelthen elsket folk, ingen typisk

Saluki der ifølge rasebeskrivelsen. Han bjefet nærmest aldri, kun når det var virkelige inntrengere på ferde. Han var en følgesvenn i tykt og tynt og humøret hans var som resten av familiens. Hoppende glad om vi var, trøstet og støttet, men likevel ingen kosegutt akkurat. Det jeg opplever en Saluki liker meget dårlig er krancling innad i familien. Når det blir krancling mellom ungene i heimen eller mor må kjeft litt, liker Salukien seg særdeles dårlig. Så bare det er en fasinere faktor, vi prøver alle å dempe oss for å sikre høy trivsel hos det viktigste familiemedlemmet.

Når man etter nesten 11 år (pga av en svulst på lungen) må si farvel til dette kjære familiemedlemmet, er det heldigvis tanken på alle disse gode minnene og de fantastiske opplevelsene vi hadde sammen, som gjør det hele verdt det for meg. Og valget om ny Saluki var da en selvfølge!

Hilsen Benedicte Tuft Aasen

Invitasjon til
Saluki-spesialen 2020

Utstillingen holdes i Drammen Hundepark
lørdag 6. juni

Dommer: Ilona Aleknaviciene, Litauen.

Alle salukivenner ønskes velkommen til en hyggelig dag

Saluki-spesialen 2020 vil bli arrangert i Drammen
Hundepark lørdag 6. juni. Utstillingen vil bli holdt inne
i hallen.

Dommer blir Ilona Aleknaviciene fra Litauen.

Myndeclubbens høstutstilling 2019 ble også
avviklet i Drammen Hundepark som har god
kapasitet til å ta imot større utstillinger.
Hundeparken har egen butikk for hunder
og kiosk. I et mindre servicehus er det
mulig med vask og stell av hund. På
området er det stor parkeringsplass
hvor deltakere kan plassere bobil
og campingvogn allerede dagen før.
Hokksund Camping har gode hytter i
forskjellige prisklasser og har adgang for
hunder. Hotell Tollboden i Drammen
har 26 rom som er tillatt for hunder.
Drammen Hundepark har egen nettside:
<https://drammenhundepark.no/>

Dommerpresentasjon Ilona Aleknaviciene

Fritt oversatt til norsk av Ine Dyngeland.

Jeg betrakter meg selv som en myndeperson fordi jeg har delt livet med mynder siden helt tilbake til 1991 hvor jeg fikk oppfylt livsdrømmen min om en black and tan afghanervalp, Borgas/Gledzorgs Borgas, sønn av den kjente Arkonic Kontrapunkt.

Jeg har vært aktiv i utstillingsringen og jeg var med da den Lithauianske Myndeklubben ble etablert, hvor jeg lenge også satt i styret. I 2005 ble jeg kjent med salukien som rase da jeg importerte min første saluki, Nubis fra Nederland. Det gikk ikke lang tid før halvbroren, den berømte Kenso, ble en del av familien også. Han har jeg fremdeles og han har oppnådd den respektable alder av 12,5 år. Vi reiste rundt i hele Europa med denne vakre salukien og vant mange titler, men hans største meritt var likevel å gjøre meg fullstendig forelsket i saluki som rase.

Siden 2011 har familien vår også blitt utvidet med den røde salukien Prada. Hun har ikke vært avlet på, så min erfaring med avl er gjennom deleierskapet med Prefix Kapadokia. Nå har vi noen unge salukier i teamet vårt, blant annet den røde gutten Ramisco.

I 2017 arrangerte jeg seminar om salukirasen ved den Lithauianske kennelklubben og i 2019 arrangerte jeg et seminar for dommere om PLI ved det Lithauianske kennelklubbens utdanningssenter. Jeg har i flere år vært dommer for gruppe 10, mynderasene som nasjonal dommer. Jeg er svært interessert i hundens adferd og psykologi og målet mitt er å formidle kunnskapen min om salukien som en av de eldste rasene som ikke har behov for «forbedring»,

men som heller må bevares som den er og har vært for fremtidige generasjoner.

Jeg er takknemlig for invitasjonen som dommer til den norske salukispesialen og føler meg beæret og opprømt ved å skulle få møte alle dere i det norske salukimiljøet. Jeg gleder meg til et flott arrangement i juni 2020 og ser frem til å se mange vakre salukier.

Ilona Aleknaviciene

